

0.800.000 cetățeni înscrisi în listele de alegători

La Casa alegătorului de la I.S.E.P. un număr însemnat de cetățeni vin zilnic să cerceteze dacă sînt trecuți pe listele de alegători.

sa cum prevede Legea pentru alegerea deputaților în Marea Adunare Națională, 30 de zile înainte de data azerilor s-au terminat în întreaga țară lucrările pentru înscrierea în listele de alegători a cetățenilor care au drept de vot. Au fost înscrise în aceste liste peste 800.000 de cetățeni.

Intreaga țară a fost divizată în circumscripții electorale speciale de alegători în care au fost organizate în toate localitățile secțiile de votare care sînt înscrise în listele de alegători. În fiecare secție de votare au fost desemnați un președinte și doi membri care să verifice dacă a fost înscris în listele de alegători și să rezolve în maximum 3 zile la înregistrarea ei, după care să ia decizia. În cazul în care decizia este negativă, cetățenii au dreptul să se prezinte în termen de 10 zile la comitetul electoral pentru a prezenta cererile de revizuire.

TINERI ȘI TINERE!

Verificați de îndată dacă stați pe listele de alegători!

Vota este o îndatorire patriotică. Pentru a vă putea folosi de dreptul de vot, verificați dacă stați înscrise pe listele de alegători.

STELIAN BREAZU
tehnician—Hunedoara

Vizită între prieteni
Ineril siderurgiei hunedorene primii din țară vizită puțin știută. Un grup de tineri de la organizația U.T.M. de Combinatul Chimic nr. 1 au timp de 4 zile oaspești siderurgicilor.

POPAS la câteva culturale

Sintem în plină iarnă — aici în anotimpul cel mai favorabil cultural de iarnă la sate. De aceea, ne-am îndrit să ar fi foarte util să întreprindem un scurt popas la câteva culturale culturale în regiunea București.

Scurt interviu

— În ce condiții se activează căminul cultural din comuna S. ?
— În primul rînd, trebuie să i că căminul nostru cultural să aibă cele trei sate aparținînd comunei: Boteni, Crîngăși și Conțești. Deși localul nu este încă în stare să funcționeze ca sala de bibliotecă, raportul la numărul cititorilor, într-o parte ține repelițiile cu ularitate, nestinjenții de frid de afară, ne-am aprovisionat vreme cu lemne de foc. Încă un și ceva de aci înainte a asigurăm combustibilul pentru tin. Paralel cu repelițiile săptămînale, seara, sîntem și în sebită tineretului, vin cu reabilitate să asculte emisiunile fonice. Dispunem de două raie de radio în bună stare.

— Care sînt echipele artistice căminului și ce pregătesc de momentul de față ?
— Echipa de teatru, corul mixt din 30 persoane, echipa de țesuri populare, compusă din 10

Scînteia Tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2384 4 PAGINI — 20 BANI Simbătă 5 ianuarie 1957

Măsurile stabilite de plenara din 27-29 decembrie a C.C. al P.M.R.

UN MINUNAT IMBOLD IN MUNCĂ

MĂSURI de mare importanță

Din toată inima!

Constanța (de la trimisul nostru) — În primele ore ale dimineții, am vizitat S.M.T. Feștii. În atelierul mecanic muncia era în toi. Cu toată încordarea muncii, pe fețele tinerilor muncitori în întovărășiri și gospodării colective.

Sub conducerea partidului, vom obține recolte bogate

În comuna noastră zărele sosește cu o zi mai tîrziu, însă de la țărani muncitori care au diluozare în case, am aflat despre comunicatul care anunța ședința plenară a C.C. al P.M.R. din 27-29 decembrie 1956. Intre noi, țărani muncitori, desigur că s-au iscat multe discuții, care au devenit mai interesante cînd poștaşul ne-a adus ziarul.

Fruntaș din primele zile ale anului

Muncitorii din cadrul secției I-a ajustați a uzinei „Semănătoare” din Capitală au obținut succese încă din primele zile ale noului an de muncă. Printre aceștia se află și utemistul Petre Bucur care a realizat în medie o depășire a normei de 50 la sută. Fotografia noastră îl înfățișează pe utemistul Petre Bucur ajutînd acul combinei de recoltat cereale. Foto: AGERPRES

Continuăm munca pentru colectivizarea completă a raionului

După cum s-a mai anunțat, pe la jumătatea lunii decembrie 1956, în raionul Filimon Sîrbu, regiunea Galați, a fost terminată complet colectivizarea gospodăriilor țărănești. Acum câteva zile în redactor al nostru a stat de vorbă cu tovarăsa GENICA ANTOCHE, secretară a comitetului raional U.T.M. Filimon Sîrbu, la care a declarat în tovărășie în legătură cu contribuția organizațiilor U.T.M. la colectivizarea raionului.

INTREBARE: Cum s-au pregătit organizațiile de bază U.T.M. pentru munca politică în vederea colectivizării ?

RĂSPUNS: Acțiunea de cooperativizare a raionului nu poate fi încadrată în limitele cîtorva luni de zile. Rădăcinile succesului dobîndit astăzi, începutul muncii de cooperativizare în masă trebuie căutat cu mulți ani în urmă. Așa cum s-a subliniat în raportul tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej la cel de-al II-lea Congres al partidului, în raionul nostru, ca în toată regiunea, cu ani în urmă a fost aplicată și extinsă o metodă foarte prețioasă, tarlalizarea. Începînd cu această acțiune deci, cu cîțiva ani în urmă, organizațiile de bază U.T.M. au fost pregătite și și-au început munca pentru dobîndirea succesului de azi, muncă ce va continua pînă la completă colectivizare a raionului.

Experiența anilor ne-a învățat că cel mai bun agitar în lupta pentru cooperativizarea agriculturii e gospodăria colectivă și întovărășirea, rezultatele bune pe care le obțin ele. Noi am urmărit în primul rînd — și am izbutit — să avem chiar de la începutul anului, în fiecare sat, cîte o unitate socialistă. Ajutînd aceste unități spre a se consolida, spre a obține rezultate net superioare gospodăriilor individuale, am avut în toamnă un argument incontestabil chiar pentru cei mai neîncredători.

Pregătirea organizațiilor U.T.M. a început încă din toamna anului 1955. Atunci, după ce țeți activiștii noștri au studiat documentele de partid și U.T.M. privind transformarea socialistă a agriculturii, precum și Statutul model al gospodăriei agricole colective și cel al întovărășirii agricole, am extins studiile în toate organizațiile de bază U.T.M. la adunările organizațiilor U.T.M.

ECHIPA DE TENIS DE MASĂ A R. P. CHINEZE A SOSIT ÎN CAPITALĂ

Vineri a sosit în Capitală prima delegație sportivă participantă la campionatele internaționale de tenis de masă ale R.P. Romine care vor începe la 10 ianuarie, la ora prînzului, din avionul Moscova-București al coborîrîi jucătorii echipei de tenis de masă a R.P. Chineze. Printre ei se află Wu Ciu-iao, campionul țării pe anul 1956. Ciu Lu-nin fost campion al R.P. Chineze și Sun Mei-in, campionă a țării pe anul 1956.

Comuniștii - INDRUMĂTORII NOȘTRI

Mi-ar fi foarte greu să vorbesc despre toate problemele muncii noastre în rezolvarea cărora organizația de bază a primit ajutorul, îndrumarea organizației de partid, a comunistilor. Conducînd de zi cu zi activitatea organizației U.T.M., comitetul organizației de partid se îngrijește în primul rînd de continuînd muncii noastre educative, povățuindu-ne cum să asigurăm legătura cu eforturile și sarcinile concrete, economice și politice, cu mobilizarea tineretului la îndeplinirea sarcinilor puse de cel de-al doilea Congres al partidului.

Periodic, comitetul de partid analizează felul în care organizația U.T.M. se ocupă de mobilizarea tinerilor la o activitate rîndnică în producție, de ridicarea nivelului lor profesional, de mobilizarea lor în întrecerea economică. Organizația de partid a inițiat de asemenea întîlniri între tehnicieni și muncitori care au o înaltă calificare și tinerii muncitori. La aceste întîlniri s-a vorbit tinerilor despre specificul și utilajul secției în care muncesc, despre procesul tehnologic etc. Cu ajutorul organizației de partid, s-au inițiat pentru tineret și unele conferințe tehnice. La secția turnătorie, de exemplu, comunistul Ion Chivăr, Nicolae Stroescu și Gheorghe Sima au ajutat în mai multe rînduri tinerii Alexandru Săndușă să pregătească unele conferințe despre metoda turnării în cochile și despre alte metode, metode pe care astăzi mulți tineri le aplică cu succes. Ajutorul organizației de partid l-am simțit și ocazia creării celor 50 de brigăzi de producție ale tineretului și a celor 12 posturi utemiste de control. La propunerea organizației de partid, conducerea întreprinderii a repartizat ingineri, tehnicieni și maștrii care să sprijine permanent brigăzile, să le ajute să folosească metode înaintate de muncă și să ridice calificarea profesională a tinerilor la locul de producție. În componența multor brigăzi au intrat unii muncitori vîrstnici cu o înaltă calificare, cum sînt comunistul Albert Rădulescu, Gheorghe Sima, Constantin Ciurlău și alții, care cu răbdare și dragoste

lor. Am căutat să organizăm în așa fel munca încît fiecare utemist să aibă posibilitatea de a-și manifesta din plin capacitatea și spiritul său de inițiativă, îndeplinind, potrivit dorinței și capacității sale, o muncă concretă. Ne-am hotărît să luăm această măsură și pentru că, la un control mai atent, am văzut că în fiecare lună mai mult de jumătate din utemistii rămîneau fără sarcini și cu timpul ajungeau să nu se mai simtă răspunzători de starea de lucruri din organizație. Utemista Elena Radu, de exemplu, timp de 4-5 luni de zile n-a primit nici o sarcină concretă de organizație, iar în acest timp ea n-a făcut altceva decît să-și plătească cotizația. Același lucru s-a petrecut și cu utemistul Traian Martoc. La început el era un utemist bun, nu refuza niciodată sarcinile ce i se încredințau și se străduia să le îndeplinească. Dar biroul organizației de secție de la turnătorie a „uitat” repede de el și timp de cîteva luni nu l-a mai încredințat nici o sarcină. Traian Martoc, nefiind antrenat în munca de U.T.M., treptat, treptat s-a îndepărtat de organizație. Nu întîmplător în comportarea lui — ca și a Elenei Radu — apăruseră o serie de lipsuri grave. Astăzi acești utemisti — și nu numai ei — sînt membri activi ai organizației U.T.M.

În ultima vreme am început să ne ocupăm mult mai atent și de tinerii neutmisti. În brigăzile de tineret au fost și ei atrași să muncescă. În cercurile politice, ca și în echipa artistică, ei activează acum cu multă perseverență alături de utemisti. Toate acestea i-au apropiat de organizație, iar mulți dintre ei au cerut și au fost primiți în U.T.M. Astfel, în ultima vreme, organizația noastră s-a mărit ajungînd să cuprindă peste 85 la sută dintre tinerii care muncesc în uzină.

ION JANEA
secretar organizației U.T.M. de la uzina „Gheorghe Gheorghiu-Dej”-Tirgovște

CONTINUARE în pag. III

CONTINUARE în pag. III

Activitatea obștească A ACTORILOR SIBIENI

Cifrele și datele, de altfel desu-
litate de edificatoare puse la îndea-
mână de secretariatul literar al
Teatrului de Stat din Sibiu
erau de natură să mă convin-
gă că teatrul deosebit de bogat
activitate în rândul arti-
știlor amatori. Cei 21 de
actori — printre care se numără
cadre artistice de frunte ale tea-
trului ca Vasile Brezuanu, Cos-
ta Rădulescu, Angela Albani
etc. — care activează ca instru-
ciori pe lângă echipele de amatori
de la teatrele de sat; 30 de spectacole pre-
zentate în întreprinderi și în comu-
nisme din raion; lucrarea sub pa-
tronația a căminelor culturale din
comunele Râșnari și Tâmbaciu,
a clubului din Gospodăria de
stat Dealul Omit și a Casei rati-
onale de cultură din Sibiu, sunt
cifre și date care dovedesc dra-

gostea și preocuparea membrilor
colectivului teatrului sibiian pen-
triu tinerele mlađie artistice din
rîndul amatori.
Ceea ce m-a impresionat însă,
și trebuie să mă mărturisesc mai
mult decât aceste date, a fost
pulsivitatea pe care am simțit-o
pulsivitatea în munca lor.
Eram în biroul directorului
teatrului și discutam, fiind pe
ușă intră Cezar Teodoru, unul
dintre actorii talentați ai teatru-
lui. Din puținele cuvinte pe care
le-a schimbat cu directorul tea-
trului, am înțeles că trăiește
emoțiile unei premiere. Credeam
că este vorba de un spectacol în
care va juca el, și după ce actorul
a părăsit biroul l-am întrebat
profesional pe tovarășul Be-
lonea dacă este programată o
premieră în acele zile. Am aflat

că emoțiile tovarășului Teodoru
se datorau cu adevărat unei pre-
miere. Echipa de teatru a atele-
rilor C.F.R. unde activează ca
instrucător Ion Teodoru urmează
să prezinte primul spectacol cu
titlu „Omul care a văzut moar-
ta”.
Problema artiștilor amatori se
discută mereu în teatru. În
pauza unei repetiții am fost
marșant unui schimb interes-
sant de impresii în legătură
cu felul în care țărani din
comunele Râșnari au primit spec-
tacolul „Tache, Ionche și Cadru”.
Actorilor sibiieni le este drag să-
l înțeleg pe țărani și munșii
talentați să facă teatru, dar nu
se rușinează să învețe și ei din
observațiile acestora.
ADA SIMIONESCU

Un maestru al cîntecului romnesc contemporan O seară LA CIRC

Seara de cîntece de Mihail
Jora, care a avut loc recent,
a prilejuit mulțumiri „descopri-
rea” teaurului de frumos,
de adevăr, cuprins în cîntecele
acestui valoros maestru, care
nu numai că a dat opere de
seamă culturii noastre muzi-
cale, dar și a educat mai mulți
generații de discipoli care
azi înaltă mal departe edifi-
cînt muzicii romnești.

dată cîntecele sale; text și
muzică sînt încheiate de flă-
cără unei sincerități și unei
(aparente) spontaneități de
plină. Te cerește îndeosebi
umorul autentic, rafinat, te
impresionează originala trîre
a compozitorului redată cu o
forță directă, fără inutile su-
limentări, imagini de un crud
tragism.

Aligete de pe străzi și din
tramvaie le îndeamnă să petreci
o seară la circ. Nu sînt anunțate
numere de senzație cu lei, tigri
și elefanți, invitația este mai mo-
destă decît altă dată. Aligete au o
sobrietate neobișnuită care, poate,
le pune în stare să recunoască
de ce să nu recunoască: ești la
teatrul spectacolului. La capătul
celor două ore pe care le-a petrecu-
t în circ aceste îndoieli sînt
însă definitiv risipite.

Mihail Jora este un adevărat
clitor de școală prin activi-
tatea sa ronică didactică
prin drumurile deschise de
creațiile sale. În acest sens
este suficient să pomenim
„Prilejurile moldovenești”,
„Baletele curteții și în sîr-
sîr”, cîntecele în genul cînte-
cîului, Mihail Jora a concentrat
însăși evoluția muzicii noastre:
de la o creație influențată
de oarecare măsură, de
unele școli de peste hotare
trezind printr-o etapă de a-
proprie mare de folclor pen-
triu a ajunge la o formă de
sublimare a particularităților
acestui cîntec de o subli-
mită originalitate.

De la „Pasărea verde” (pe
versuri de Zaharia Stancu) la
„Pasărea naltă” (pe versuri de
Mariana Dumitrescu), trecînd
prin „Cîntecul din Iuliu” (I
Arghezi), este un drum... Dar
caracteristica acestui drum
constă în faptul că, deși pri-
veliteste se schimbă mult, e
este întotdeauna la aceeași
mare înălțime. Și cit de di-
ferite sînt aspectele lumii lu-
minate de proiectorul sensibi-
lității lui Mihail Jora, de la
melancolia „Cîntecului din
Iuliu” al lui Arghezi, la hazu
„Horei în grădina” a aceluiași
poet, de la apăsătoare „mol-
dăci” bacoviană, la „Chiotul
exuberant” al Marianei Dumit-
rescu (într-o poezie talentată
dar prea puțin cunoscută).

În seara aceasta n-au apărut
în arenă nici lei, nici elefanți,
ci numai cai și urși. Animațiile
acestea nu au pentru noi nimic
exotic. Dresarea lor ne oferă
însă prilejul unui spectacol de o
umitoare frumusețe. Îmi admir
pe Wili Pop pentru dresura sa de
cai și îl aplaudu cu căldură pe
Toth Francis pentru modul în
care a știut să supună voinții
sale mai mulți urși.
Ora era cam târzie. Se apropia
de miezul nopții. Poate de aceea
unul din urși se freca mereu la
ochi. Altul voia mereu să-l îm-
brățișeze pe dresor. Îmbrățișarea
nu-i de loc primejdioasă pentru
acesta.
Cînd peste arenă s-a întins o
plasă, mulți s-au mirat. Mai trî-
ziu, în timpul spectacolului, au
înțeles că de primejdioase sînt
saltările grupului de zburători la
trapez. Aștizi la o lecție de curaj,
stăpînire de sine, de măiestrie
deosebită.

De la „Pasărea verde” (pe
versuri de Zaharia Stancu) la
„Pasărea naltă” (pe versuri de
Mariana Dumitrescu), trecînd
prin „Cîntecul din Iuliu” (I
Arghezi), este un drum... Dar
caracteristica acestui drum
constă în faptul că, deși pri-
veliteste se schimbă mult, e
este întotdeauna la aceeași
mare înălțime. Și cit de di-
ferite sînt aspectele lumii lu-
minate de proiectorul sensibi-
lității lui Mihail Jora, de la
melancolia „Cîntecului din
Iuliu” al lui Arghezi, la hazu
„Horei în grădina” a aceluiași
poet, de la apăsătoare „mol-
dăci” bacoviană, la „Chiotul
exuberant” al Marianei Dumit-
rescu (într-o poezie talentată
dar prea puțin cunoscută).

În mijloacele folosite de
compozitor diferă, ele ajun-
gînd să fie de o extremă di-
concentrată austeritate în cî-
ntecul din cîntecul lui Mihail Jora
este departe de orice banali-
tate. Nu există o supunere a
textului unor prestabilită re-
gule muzicale, ci o unitate de
scrierit între mișcările sub-
textului: emoțional al poeziei
și muzică. S-ar părea că Mi-
hail Jora „exclamă” dintr-o

Am petrecut o seară la circ.
Cînd am intrat, prima constatare
pe care am făcut-o a fost aceea
că în circ frigul nu era mai
blînd ca afară. O constatare nu
prea plăcută cînd ai perspectiva
unui popas de peste două ore.
Mi-am reamintit de frig de-abia
la capătul celor două ore. Este
cea mai bună dovadă că seara
fusesse într-adevăr plăcută.
M. R.

De la „Pasărea verde” (pe
versuri de Zaharia Stancu) la
„Pasărea naltă” (pe versuri de
Mariana Dumitrescu), trecînd
prin „Cîntecul din Iuliu” (I
Arghezi), este un drum... Dar
caracteristica acestui drum
constă în faptul că, deși pri-
veliteste se schimbă mult, e
este întotdeauna la aceeași
mare înălțime. Și cit de di-
ferite sînt aspectele lumii lu-
minate de proiectorul sensibi-
lității lui Mihail Jora, de la
melancolia „Cîntecului din
Iuliu” al lui Arghezi, la hazu
„Horei în grădina” a aceluiași
poet, de la apăsătoare „mol-
dăci” bacoviană, la „Chiotul
exuberant” al Marianei Dumit-
rescu (într-o poezie talentată
dar prea puțin cunoscută).

În mijloacele folosite de
compozitor diferă, ele ajun-
gînd să fie de o extremă di-
concentrată austeritate în cî-
ntecul din cîntecul lui Mihail Jora
este departe de orice banali-
tate. Nu există o supunere a
textului unor prestabilită re-
gule muzicale, ci o unitate de
scrierit între mișcările sub-
textului: emoțional al poeziei
și muzică. S-ar părea că Mi-
hail Jora „exclamă” dintr-o

Am petrecut o seară la circ.
Cînd am intrat, prima constatare
pe care am făcut-o a fost aceea
că în circ frigul nu era mai
blînd ca afară. O constatare nu
prea plăcută cînd ai perspectiva
unui popas de peste două ore.
Mi-am reamintit de frig de-abia
la capătul celor două ore. Este
cea mai bună dovadă că seara
fusesse într-adevăr plăcută.
M. R.

LITERATURA - ARTA

Există un sentiment dubitător
provocat de lectura cărților bune,
în care fiecare detaliu este bogă-
ția unei reale experiențe ome-
nești. Eroii acestor lucrări înco-
tează, de fapt, să mai fie pentru
sitorii simpli ficțiuni, ei capătă
a realitate aparte, dar nu mai
puțin pregnantă și prin urmare
a deosebită capacitate de a in-
fluența educativ pe cititor.
S-ar părea că e un lucru evi-
dent — și care deci nu mai ne-
cesită demonstrație — faptul că
literatura nu poate exista fără
astfel de eroi, că nu folosesc ni-
manui — în ciuda intențiilor
bune ale autorilor lor — per-
sonajele șterse, monotone, îngheba-
te parcă în pripă, că eroii liti-
erari nu-și au rostul dacă nu-l
răscolesc pe cititor, nu-l ajută să
se înțeleagă mai bine pe sine
înșiși sau pe ceilalți, să desco-
pere marile adevăruri ale vieții,
să înțeleagă răspunderile so-
ciale.
Realitatea noastră luminoasă
care reclamă, mai mult decît ori-
care altă epocă, o trăire intensă,
preocupare permanentă pentru
valorile morale, oferă o ma-
terial nepuizabil pentru explo-
rarea vieții sufletești a omenii-
lor noi. E un teren complex, plin
de înedit care ar trebui să tre-
zească pasiunea de cercetări a
fiecărui scriitor, mîndria de a
dezvălui noi și noi latouri ale un-
iversului interior al omului epocii
socialiste, al eroiului tînat, com-
munist al vremurilor noastre.

Există un sentiment dubitător
provocat de lectura cărților bune,
în care fiecare detaliu este bogă-
ția unei reale experiențe ome-
nești. Eroii acestor lucrări înco-
tează, de fapt, să mai fie pentru
sitorii simpli ficțiuni, ei capătă
a realitate aparte, dar nu mai
puțin pregnantă și prin urmare
a deosebită capacitate de a in-
fluența educativ pe cititor.
S-ar părea că e un lucru evi-
dent — și care deci nu mai ne-
cesită demonstrație — faptul că
literatura nu poate exista fără
astfel de eroi, că nu folosesc ni-
manui — în ciuda intențiilor
bune ale autorilor lor — per-
sonajele șterse, monotone, îngheba-
te parcă în pripă, că eroii liti-
erari nu-și au rostul dacă nu-l
răscolesc pe cititor, nu-l ajută să
se înțeleagă mai bine pe sine
înșiși sau pe ceilalți, să desco-
pere marile adevăruri ale vieții,
să înțeleagă răspunderile so-
ciale.
Realitatea noastră luminoasă
care reclamă, mai mult decît ori-
care altă epocă, o trăire intensă,
preocupare permanentă pentru
valorile morale, oferă o ma-
terial nepuizabil pentru explo-
rarea vieții sufletești a omenii-
lor noi. E un teren complex, plin
de înedit care ar trebui să tre-
zească pasiunea de cercetări a
fiecărui scriitor, mîndria de a
dezvălui noi și noi latouri ale un-
iversului interior al omului epocii
socialiste, al eroiului tînat, com-
munist al vremurilor noastre.

PENTRU autentici, bogăți sufletește

dezvăluirea zbuciumului său lăun-
teric pentru înfăptuirea cauzei
care-i cere o dăruire totală și
pentru iubirea sa, am fi vrut să-l
urmărim înnoindu-se el însuși în
munca modestă dar complexă și
grea de fiecare zi. Și e deosebit
de interesant că, în loc de aceasta,
oferă un simulacru al vieții su-
fletești a comunistului Mihail Ve-
chiu; în ce privește viața sa de
membru de partid — participarea
la afişajul din preajma alegerilor
unde e lovit de un reacționar,
cîteva cuvinte rostite în mijlocul
tovarășilor de muncă, unui sau
două momente din activitatea fi-
nanciară. În afară de acestea nici
o altă preocupare. După cum,
în alara unor probleme de pro-
ducție și a unei zile care i e
categoric subordonată, nu vom
intîlni altă dovadă a existenței
vieții sufletești la ultrapozitivă
eroină a lui St. Andrei-Stanca
(„Fala plutărilor”) care se trans-
formă cu o inexplicabilă rapidi-
tate, ca în minile unui prestidigi-
tator, dintr-o lăncăuță naivă în-
tr-o energică brigadieră vestită
pe întreg santierul. Cu aceeași
rapiditate de neînțeles se produc
toate schimbările privind stările
sufletești ale dinamice eroine.

dezvăluirea zbuciumului său lăun-
teric pentru înfăptuirea cauzei
care-i cere o dăruire totală și
pentru iubirea sa, am fi vrut să-l
urmărim înnoindu-se el însuși în
munca modestă dar complexă și
grea de fiecare zi. Și e deosebit
de interesant că, în loc de aceasta,
oferă un simulacru al vieții su-
fletești a comunistului Mihail Ve-
chiu; în ce privește viața sa de
membru de partid — participarea
la afişajul din preajma alegerilor
unde e lovit de un reacționar,
cîteva cuvinte rostite în mijlocul
tovarășilor de muncă, unui sau
două momente din activitatea fi-
nanciară. În afară de acestea nici
o altă preocupare. După cum,
în alara unor probleme de pro-
ducție și a unei zile care i e
categoric subordonată, nu vom
intîlni altă dovadă a existenței
vieții sufletești la ultrapozitivă
eroină a lui St. Andrei-Stanca
(„Fala plutărilor”) care se trans-
formă cu o inexplicabilă rapidi-
tate, ca în minile unui prestidigi-
tator, dintr-o lăncăuță naivă în-
tr-o energică brigadieră vestită
pe întreg santierul. Cu aceeași
rapiditate de neînțeles se produc
toate schimbările privind stările
sufletești ale dinamice eroine.

dar nu trebuie să trecem cu
vederea faptul că eroii se dă
pea ușor „cale liberă” unor lu-
crări care, nereușind să intru-
căscă literar ideile propuse, plic-
tesc prin banalitatea lor, aducînd
astfel prejudecări înseși principiilor
pe care le afirmă. Unii tineri eroi
ai cărților de acest fel (cei
despre ei e vorba aici în primul
rînd) îi lasă un sentiment pe
care îl înțeleg și simțim că te
ai în fața unei ilustrații din ma-
nualele de anatomie, una din a-
cele figuri cit se poate de co-
rect desenate, dar care sînt prea
simetrice și prea lipsite de expre-
sie ca să-ți dea iluzia unui chin
omnesc luat din realitate. Tine-
reul nostru crescut de partid, în-
țelegînd bogat sufletește, nu regă-
sește în asemenea eroi decît con-
turațiile foarte aproximative ale
fizionomiilor sale spirituale.

dar nu trebuie să trecem cu
vederea faptul că eroii se dă
pea ușor „cale liberă” unor lu-
crări care, nereușind să intru-
căscă literar ideile propuse, plic-
tesc prin banalitatea lor, aducînd
astfel prejudecări înseși principiilor
pe care le afirmă. Unii tineri eroi
ai cărților de acest fel (cei
despre ei e vorba aici în primul
rînd) îi lasă un sentiment pe
care îl înțeleg și simțim că te
ai în fața unei ilustrații din ma-
nualele de anatomie, una din a-
cele figuri cit se poate de co-
rect desenate, dar care sînt prea
simetrice și prea lipsite de expre-
sie ca să-ți dea iluzia unui chin
omnesc luat din realitate. Tine-
reul nostru crescut de partid, în-
țelegînd bogat sufletește, nu regă-
sește în asemenea eroi decît con-
turațiile foarte aproximative ale
fizionomiilor sale spirituale.

Cred că se poate vorbi despre
o întregă categorie de perso-
naje (din păcate cele mai im-
portante și interesante de citit în
trecuți) confectionate după un
principiu pe care l-aș numi
„al strictului necesar”. De ce
„strictului necesar”? Fiindcă ne-
cunoșcînd viața sau descensi-
oșcîndul complexității, scrii-
torii respectivi nu creează por-
trete — individualități distincte,
unice — ci combină doar ce-
va însușiri socoțite de ei obli-
gatorii, înzestrînd rezultatul ope-
rației cu nume propriu. Nu-
mai în aparență, eroii astfel al-
cătuți corespund unui minim de
cerințe, avînd numai datele exte-
riore luate din noile realități.
Dar tocmai răsfîrțarea acestor
realități în conștiința lor, ciocotul
lăuntric specific tînarului zilelor
noastre, gîndirea sa vie solici-
tată de atîtea probleme, sufletul
său avîntat nu le vom găsi la
aceste personaje. Viața lor sufle-
tească e redusă la minimul in-
dispensabil. Ei vorbesc (mai bine
zis, informează) despre munca
sau învățătura lor fiind tineri.
Îi se acordă și o dragoste, de
obicei fericită la început sau cu
accidente pe parcursul spre
finalul optimist Atî și nimic mai
mult. Scriitorii respectivi le re-

dar nu trebuie să trecem cu
vederea faptul că eroii se dă
pea ușor „cale liberă” unor lu-
crări care, nereușind să intru-
căscă literar ideile propuse, plic-
tesc prin banalitatea lor, aducînd
astfel prejudecări înseși principiilor
pe care le afirmă. Unii tineri eroi
ai cărților de acest fel (cei
despre ei e vorba aici în primul
rînd) îi lasă un sentiment pe
care îl înțeleg și simțim că te
ai în fața unei ilustrații din ma-
nualele de anatomie, una din a-
cele figuri cit se poate de co-
rect desenate, dar care sînt prea
simetrice și prea lipsite de expre-
sie ca să-ți dea iluzia unui chin
omnesc luat din realitate. Tine-
reul nostru crescut de partid, în-
țelegînd bogat sufletește, nu regă-
sește în asemenea eroi decît con-
turațiile foarte aproximative ale
fizionomiilor sale spirituale.

Cred că se poate vorbi despre
o întregă categorie de perso-
naje (din păcate cele mai im-
portante și interesante de citit în
trecuți) confectionate după un
principiu pe care l-aș numi
„al strictului necesar”. De ce
„strictului necesar”? Fiindcă ne-
cunoșcînd viața sau descensi-
oșcîndul complexității, scrii-
torii respectivi nu creează por-
trete — individualități distincte,
unice — ci combină doar ce-
va însușiri socoțite de ei obli-
gatorii, înzestrînd rezultatul ope-
rației cu nume propriu. Nu-
mai în aparență, eroii astfel al-
cătuți corespund unui minim de
cerințe, avînd numai datele exte-
riore luate din noile realități.
Dar tocmai răsfîrțarea acestor
realități în conștiința lor, ciocotul
lăuntric specific tînarului zilelor
noastre, gîndirea sa vie solici-
tată de atîtea probleme, sufletul
său avîntat nu le vom găsi la
aceste personaje. Viața lor sufle-
tească e redusă la minimul in-
dispensabil. Ei vorbesc (mai bine
zis, informează) despre munca
sau învățătura lor fiind tineri.
Îi se acordă și o dragoste, de
obicei fericită la început sau cu
accidente pe parcursul spre
finalul optimist Atî și nimic mai
mult. Scriitorii respectivi le re-

Cred că se poate vorbi despre
o întregă categorie de perso-
naje (din păcate cele mai im-
portante și interesante de citit în
trecuți) confectionate după un
principiu pe care l-aș numi
„al strictului necesar”. De ce
„strictului necesar”? Fiindcă ne-
cunoșcînd viața sau descensi-
oșcîndul complexității, scrii-
torii respectivi nu creează por-
trete — individualități distincte,
unice — ci combină doar ce-
va însușiri socoțite de ei obli-
gatorii, înzestrînd rezultatul ope-
rației cu nume propriu. Nu-
mai în aparență, eroii astfel al-
cătuți corespund unui minim de
cerințe, avînd numai datele exte-
riore luate din noile realități.
Dar tocmai răsfîrțarea acestor
realități în conștiința lor, ciocotul
lăuntric specific tînarului zilelor
noastre, gîndirea sa vie solici-
tată de atîtea probleme, sufletul
său avîntat nu le vom găsi la
aceste personaje. Viața lor sufle-
tească e redusă la minimul in-
dispensabil. Ei vorbesc (mai bine
zis, informează) despre munca
sau învățătura lor fiind tineri.
Îi se acordă și o dragoste, de
obicei fericită la început sau cu
accidente pe parcursul spre
finalul optimist Atî și nimic mai
mult. Scriitorii respectivi le re-

SCULPTURA în expoziția interregională de la București

Am străbătut cele două săli de
expoziție de la Dalles și Magheru,
unde sînt expuse lucrările sculp-
torilor, cîndul de adevărate opere — ri-
dicîndu-se deasupra unor particu-
larități neînsemnate și depășînd
prin nouitatea și actualitatea lor
ceea ce am mai văzut în expozi-
țiile noastre — să înscrie în car-
tea de piatră capitolul epocii
noastre, în care să fie definite
caracteristicile morale și sociale
proprii omului ce trăiește și mun-
cește astăzi în țara noastră.

Am străbătut cele două săli de
expoziție de la Dalles și Magheru,
unde sînt expuse lucrările sculp-
torilor, cîndul de adevărate opere — ri-
dicîndu-se deasupra unor particu-
larități neînsemnate și depășînd
prin nouitatea și actualitatea lor
ceea ce am mai văzut în expozi-
țiile noastre — să înscrie în car-
tea de piatră capitolul epocii
noastre, în care să fie definite
caracteristicile morale și sociale
proprii omului ce trăiește și mun-
cește astăzi în țara noastră.

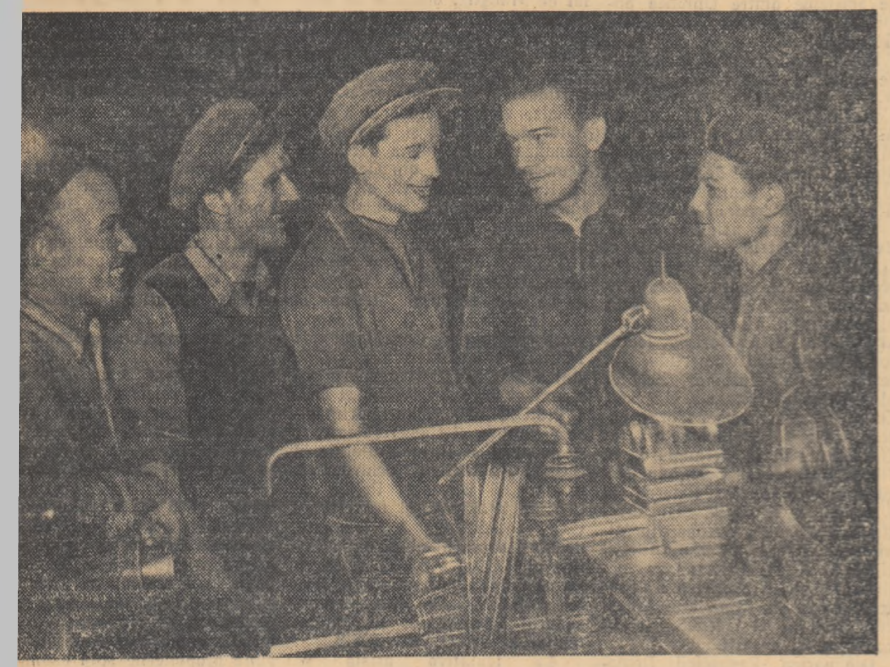
Am străbătut cele două săli de
expoziție de la Dalles și Magheru,
unde sînt expuse lucrările sculp-
torilor, cîndul de adevărate opere — ri-
dicîndu-se deasupra unor particu-
larități neînsemnate și depășînd
prin nouitatea și actualitatea lor
ceea ce am mai văzut în expozi-
țiile noastre — să înscrie în car-
tea de piatră capitolul epocii
noastre, în care să fie definite
caracteristicile morale și sociale
proprii omului ce trăiește și mun-
cește astăzi în țara noastră.

Un aspect din expoziție
MIRCEA DEAC

SE APROPRIE ALEGERILE

andidatul împreună cu tovarășii săi de muncă

Strungarul Ion Moldoveanu de la uzinele „Timpuș Noi” din Capitală este bine cunoscut de colectivul uzinelor. El a curat simpatia și încrederea tovarășilor lui de muncă prin priceperea de care a dat dovadă la aplicarea celor mai bune metode de lucru și prin inovațiile folositoare aduse procesului de producție.

De curând, în cadrul circumscripției electorale nr. 17 din raionul Nicolae Bălcescu, el a fost propus candidat al F.D.P. în alegerea de la 3 februarie.

În fotografie: comunistul Ion Moldoveanu împreună cu membrii brigăzii: Lucian Sobolcu, Tănase Bucuț, C. Popescu și Mircea Ledola discută o inovație ce urmează a fi aplicată.

Din carnetul ariciului reporter

La pomul lăudat...

Un amic întâlnit în tramvai povestește plin de entuziasm despre activitatea ce se desfășoară la „Casa alezătorului” ce cu onoare o conduce „Este cea mai... Acolo se... se dreg, se organizează; plăcere să asistăm și așa și dincolo...”

Indiscret, am deschis registrul și am început să citesc însemnările inuzabilului responsabil. Le transcriu, puțin „stilizate”:

„30 decembrie 1956. S-au făcut pregătiri pentru conferința ce urmează să o țină tov. ing. Cristescu. S-a anunțat și ansamblul ce va oferi participanților un scurt program artistic...”

„2 ianuarie 1957. Am pornit la un nou an. S-au convocat deputații, iar tov. Nicolae Dumitru, secretarul organizației de cartier, le-a vorbit despre importanța sprijinirii activității ce se desfășoară la Casa alezătorului. Deputații au admis: desigur că trebuie sprijinită, după care au plecat fiecare pe la casele lor. „Casa” s-a închis la ora 15...”

„3 ianuarie. Ziua de astăzi a fost rezervată exclusiv pentru probleme serioase. Adică nu s-au mai organizat conferințe festive și altele de-astea. Astăzi s-au dat lămuriri despre alegeri cetățenilor care întreprind intrarea... A fost o zi intensă...”

„Alduri, într-un dosar, se găsea planul de muncă săptămânal al casei. Incepuse la luni, bineînțeles, zi în care se organizau audii la radio! — și termina evident cu simbioza, când aveau loc tot audii la radio. În celelalte zile la rubrica „activitate” se notase concis și lipsit de echivoc: Idem!

Am plecat dezamăgit, dar în plus cu încă o experiență. La pomul lăudat să nu te duci cu sacul. Bine că întâmplător am avut o oarfeșă unde am cules fructele „activității” desfășurate de responsabilul și colectivul Casei alezătorului din Calea Ferentari.

Ariciul reporter p. conf. G. PETRE

„Peste tot, pe mese, broșuri afișe cărți. Pe un birou odihnea un registru gros ce conținea între scorbile sale „actitatea” ce făcuse renumit pe alezătorul din Ferentari.

„Dar nimeni n-a confirmat că vor veni și atunci nu l-am anunțat pe aș De-abia la ora 17.30 s-a făcut, în sfârșit, instalația provizorie de lumină. Conferința intră în seară. Mobilizarea slabă (cine o fi de vină?). Au venit câțiva oameni, au așteptat și apoi s-au dus și ei.

„Dendată au apărut, culmea, artiștii. Era o brigadă a uzinelor „Mao-Tze-dun”. Au întreat repede, îngrijorați: s-a terminat conferința? Putem începe?”

„Au așteptat și artiștii o vreme până s-au plictisit. Au plecat și ei într-un trziu. Când nu mai rămăsesse picior de om acolo, a apărut, mergând agale, conferințiarul. A privit uimit sala goală și s-a temut că a venit prea devreme... Liniștia de către responsabil, conferințiarul a răsuflat ușurat și consolă a plecat și din-sul spre treburile lui...”

Pagini despre alegerile din România burghezo-moșierească

Antoni INCEPE!...

lăd-ne în sfârșit în plină perioadă electorală... Din mila lui și cu voia lui Laszăr stărgiu, vom asista din nou vom lua parte la cea mai zguduitoare și cea mai barăv petrecere ce e dat din când când țării să sufere. Cursele deschid. Taurii guvernamentali, afișai de fanionul roșu al rclumariilor și al starostelor de lădăș, se vor repezi în curând arendă în lădăș cetățeni!

„Deschideți-vă, punți boierești, ve ați înțesat în curgerea aului sudarea lădășului lădăș foame. deschideți-vă circumi, căci întră înstelate glitit, libertăților catargiești și nă înstelă ca Bărganul dorvri de luna lui Cuplor, ca un vregă și-e stomacul, e anul de nă-neu mai fost alegeri, vină au mai băut de-un an, bani au mai văzut de-un secol!”

„Plinești codri! Soarele de rădă nu vă mistule altea rădăți orlnduiala crudă a zilei de ură, cte crăci au să vă rupă azi, voi care suferiți, care treistăți prefecturilor: tot neamul bădășilor are mîncărime-n pentru care soarele nu încăldează, tot neamul bădășilor zește și stete! nu lucesc veniți rigă de un furnicar de Arhile nă! Veacul de suferință ezi!”: „Dați-mi o blă și o v-adună, v-dă-năuie un nolan de năzuințe!...”

• Din articolul apărut în „Democrația socială” nr. 1 din 5 ianuarie 1952

Grădnicul CIFRELOR

Întreprinderea de industrializare a cărării din Tr. Severin a obținut în ultima vreme succese importante. Producția globală a fost realizată pe ultimele luni în proporție de 108,1 la sută, iar producția marfă în procent de 107,9 la sută. Productivitatea muncii a crescut cu 7,4 procente peste prevederile planului. Utemistele Elena Bereghi, Silvia Niorba, Maria Homeneș și altele, calificate la jocul de muncă, depășesc cu regularitate normele cu 15-25%. Iar Ion Andreescu, Ion Mirea și Dumitru Ninoiu de la secția abator au depășit între 25-30%. Un număr de 132 de muncitori au aplicat și aplică metodele Voroișin și Kotlear, iar 145 de muncitori sînt antrenați în întreceri socialiste.

Secția ring de la F.R.B. este deținătoarea drapelului de secție fruntașă pe întreprindere. Planul lunar a fost depășit cu regularitate cu 3-4 la sută, iar la calitate s-a atins mai întotdeauna procentul de 99,8 la sută. 170 de tineri s-au situat în fruntea întrecerilor socialiste. Tineretele Maria Partene, Ioana Ionescu, Valeria Matei și Viorica Gheorghe au depășit planul de producție între 7-12 la sută. Tineretele Maria Matei, Ana Onuș, Elena Năstase și multe altele au primit titlul de „Cea mai bună filatoare”.

Vești de la corespondenții voluntari Aristică Băghină (funcionară) și Maria Sava (filatoare).

Conferințe

Societatea pentru răspîndirea științei și culturii anunță că sîmbătă la ora 18 în sala Bibliotecii centrale universitare din Calea Victoriei 88 conf. univ. Aurel Roman va vorbi despre „Congresul al 5-lea al P.C.R.” După conferință va rula un film.

Tot sîmbătă la ora 18 va avea loc în cadrul universității populare sala S.R.S.C. din str. Biserica Amzei 5-7 conferința „Ce este metabolismul?” pe care o va ține conf. univ. N. Santa.

Comuniștii - INDRUMĂTORII NOȘTRI

(Urmare din pag. 1-a)

Ajutorul organizației de partid nu se rezumă însă numai la îndrumarea comitetului nostru U.T.M. Tovarășii din comitetul de partid, prin firea lor apropiată față de oameni, prin înțelegerea de care dau dovadă în rezolvarea multor probleme ridicate de ei, sînt de vorbă adeseori cu utemiștii și tinerii din uzina noastră. De multe ori atît tovarășul Vasile Costea secretarul comitetului de partid, cît și ceilalți membri ai comitetului, vin în sala clubului unde repetă corul uzinei. Imi amintesc că la sfîrșitul unei repetiții, tinerii au făcut cerc în jurul secretarului de partid

— Tovarășe Costea, a deschis discuția unul dintre ei, mulți dintre noi am vrea să mergem într-o excursie, dar nu ne-am decis încă încotro s-o pornim mai întii. Unii vor la Orașul Stalin, alții la Sinaia... cîtiva susțin că nici la Snagov n-ar fi loc mult rău. Dumeața ce zici? Ce sfat ne dai?

Și tinerii artiști amatori împreună cu secretarul organizației de partid au discutat mult timp despre ținta și rostul excursiei. „Peste cîteva zile cele două autobuse ale uzinei se îndreaptă spre Dolana. Tinerii s-au convins că o excursie trebuie să fie în același timp recreativă și instructivă împreună cu ei a mers și secretarul organizației de partid și alți comuniști.

Ajutată în permanență de organizația de partid, organizația noastră U.T.M. a obținut unele succese și pe linia întăririi muncii de educație comunistă a tineretului. În cele 20 de cercuri politice, au fost cuprinși aproape toți utemiștii și mulți tineri neutemiști. S-a întărit și de asemenea și activitatea cultural-artistică ca și munca cu cartea. În acest scop s-au organizat excursii tovarășești și recenzii asupra unor cărți îndrăgite de tineri. Întîlnirile cu vechi militanți ilegaliști au contribuit la cultivarea tradițiilor eroice de

luptă ale partidului și poporului în conștiința tinerilor noștri. Dar nu numai membrii comitetului de partid se ocupă cu grija părintească de îndrumarea muncii noastre. Mulți comuniști din uzină se îngrijesc cu perseverență și răbdare de munca tinerilor, educîndu-i în spiritul dragostei față de muncă, față de meseria aaleasă, sînd în sufletul și conștiința lor trăsături proprii omului înaintat al zilelor noastre. Prieten iubiti al tineretului ca tovarășii Marin Topirceanu, Vasile Marinescu, Ion Chivăran, Dumitru Ionescu, Constantin Dumitrescu și mulți alții se ocupă cu grijă și căldură părintească de educația comunistă a tinerilor.

Pentru toți utemiștii din uzina noastră este limpede ca lumina zilei că toate succesele le datorăm conducerii permanente de către partid a organizației noastre, a ajutorului prețios pe care ni-l dau zi de zi comuniștii.

Intîrziat să se arate. La 23 decembrie 1956 noi am putut raporta Comitetului Central U.T.M., că toți utemiștii și tinerii din raion sînt cuprinși în cele 55 gospodării colective și 71 întovărășiri agricole, terminîndu-se totodată complexa cooperativizare a raionului nostru.

INTREBARE: Ce ne puteți spune despre munca organizațiilor U.T.M. pentru întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole și despre atragerea în ele a noi familii de țărani muncitori?

RASPUNS: În mod deosebit, în munca de atragere a noi familii în gospodării colective și întovărășiri, organizațiile de bază U.T.M. au folosit metoda întîlnirii tinerilor țărani muncitori individuali cu cei din întovărășiri și gospodării colective. În asemenea ocazii se începeau discuțiile aprinse și foarte rodnice despre marile avantaje ale tineretului în gospodăria colectivă și întovărășire. Întotdeauna, întîlnirile și discuțiile acestea se încheiau cu vizite la gospodăria colectivă și la tinerii colectivisti acasă. Asemenea rodnice întîlniri au avut loc în ultima vreme în comunele Suiesti, Gișeu, Dedulești, Mircea Vodă, Orșinești, Batoagu, Lărgu și multe altele. Aceste întîlniri au avut drept rezultat intrarea în masă a tinerilor în gospodării colective și întovărășiri.

Echipele de tineri agitatori, formate din cei mai buni utemiști au adus și ele o contribuție deosebit de prețioasă la cooperativizarea completă a raionului. Așa, spre exemplu, în comuna Lărgu, o echipă de 7 tineri sub conducerea lui Dumitru Șerban, secretarul organizației de bază U.T.M., numai într-o singură zi a strîns 30 de cereri pentru întovărășire și gospodăria colectivă. Asemenea exemple mai pot fi citate și din munca desfășurată de organizația de bază U.T.M. din satul Dedulești. Această organi-

MECANIZATORII și-au depășit angajamentul

Munca de reparare a tractoarelor, mașinilor și uneltelor agricole se desfășoară cu succes în regiunea Oradea. Mecanizatorii din cele 10 gospodării de stat din regiunea Oradea au reparat pînă acum 80 la sută din mașinile și tractoarele planificate. Organizînd munca de reparare pe ansamble și asigurîndu-și din vreme peștele de schimb, mecanizatorii de la G.A.S. Oradea au încheiat cu 38 de zile înainte de termen angajamentul luat în împlinirea zilei alegerilor de deputați în Marea Adunare Națională, de a repara întregul parc de mașini și tractoare necesare lucrărilor agricole de primăvară. Totodată, muncitorii acestor gospodării, au reparat 2.000 m.p. rădănițe și au transportat în grădina de legume 3.000 tone gunol de grajd.

Continuăm munca pentru colectivizarea completă a raionului

(Urmare din pag. 1-a)

zație a desfășurată o muncă intensă, reușind să creeze o gospodărie agricolă colectivă. Recunoscîndu-i meritele, noli colectivisti l-au ales pe Alexandru Buzea, secretarul organizației de bază U.T.M., președinte al gospodăriei colective. Asemenea exemple sînt și comunele Bilhacu și multe altele, unde utemiștii au fost în primele rînduri ale muncii pentru cooperativizare, sub conducerea comuniștilor. Grăitor în această privință este și faptul că numeroase organizații de bază U.T.M., ca cele din Orșinești, Floria și Brateșu au intrat în întregime în gospodăriile agricole colective.

Anul acesta, în aproape toate gospodăriile colective din raion au funcționat echipe de tineret, care au fost pildă vrednice de urmat, iar organizațiile de bază U.T.M. din aceste unități au pus în fața tineretului ca primă sarcină, participarea lor activă la muncă spre a contribui în felul acesta la întărirea economico-organizatorică a gospodăriei.

În această perioadă nu a fost pierdută din vedere nici activitatea organizațiilor de bază U.T.M. din S.M.T.-uri. Tractoriștii, în majoritatea lor tineri utemiști, aprinse și foarte rodnice despre marile avantaje ale tineretului în gospodăria colectivă și întovărășire. Întotdeauna, întîlnirile și discuțiile acestea se încheiau cu vizite la gospodăria colectivă și la tinerii colectivisti acasă. Asemenea rodnice întîlniri au avut loc în ultima vreme în comunele Suiesti, Gișeu, Dedulești, Mircea Vodă, Orșinești, Batoagu, Lărgu și multe altele. Aceste întîlniri au avut drept rezultat intrarea în masă a tinerilor în gospodării colective și întovărășiri.

Echipele de tineri agitatori, formate din cei mai buni utemiști au adus și ele o contribuție deosebit de prețioasă la cooperativizarea completă a raionului. Așa, spre exemplu, în comuna Lărgu, o echipă de 7 tineri sub conducerea lui Dumitru Șerban, secretarul organizației de bază U.T.M., numai într-o singură zi a strîns 30 de cereri pentru întovărășire și gospodăria colectivă. Asemenea exemple mai pot fi citate și din munca desfășurată de organizația de bază U.T.M. din satul Dedulești. Această organi-

Tot mai multe aparate de radio

Aparatele de radio și difuzoarele sînt articole des solicitate în ultima vreme în orașele și satele regiunii Constanța. Numai cele două magazine metalo-chimice din orașul Constanța au vîndut anul trecut 1.818 aparate de radio.

Un mare număr de aparate de radio s-au vîndut în ultimii ani prin cooperativele sătești din regiune. Față de anul 1938, cînd în orașul și fostul județ Constanța existau 2.800 aparate de radio a fost în întreaga regiune sînt aproape 22.000 aparate de radio.

Rețeaua de radiodifuzare și radioamplificare s-a extins mult. În orașele și comunele regiunii funcționează în prezent 16 centre de radiodifuzare cu peste 14.000 difuzoare din care 7 centre la sate, cu peste 4000 difuzoare.

Ai zice că sînt un buchet de flori albe, gingașe și grațioase proaspăt culese din grădina. La serbare pe care au dat-o înainte de a pleca în vacanța de iarnă, elevele Școlii elementare nr. 120 din Capitală au arătat că, pe lângă gramatică și algebră, la școală au învățat cu sîrguință și balet.

CENTENARUL nașterii lui G. V. Plehanov

Vineri după amiază, în sala Academiei R.P.R., a avut loc o ședință comemorativă organizată de secția de științe economice,

filozofice și juridice a Academiei R.P.R. cu prilejul centenarului nașterii lui G. V. Plehanov.

Au asistat acad. prof. dr. C. I. Parhon, președinte de onoare al Academiei R.P.R., acad. prof. Traian Săveulescu, președintele Academiei R.P.R. și numeroși alți academicieni, membri corespondenți ai Academiei R.P.R., cercetători științifici, profesori, studenți etc.

Au fost de față V. I. Barahin, prim secretar al Ambasadei Uniunii Sovietice la București și alți membri ai ambasadei.

În cadrul ședinței au conferințat prof. univ. T. Bugnariu, membru corespondent al Academiei R.P.R., prorectorul Institutului de științe sociale de pe lângă C.C. al P.M.R., despre „Plehanov și concepția sa despre rolul maselor și al personalității în istorie” și prof. univ. M. Breazu, director științific adjunct al Institutului de filozofie al Academiei R.P.R., despre „Ideile estetice ale lui Plehanov”.

(Agerpres)

In Editura de stat pentru literatură politică a apărut:

Comunicat asupra ședinței plenary a Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român din 27-29 decembrie 1956

Raportul tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej la Plenara C.C. al P.M.R. 48 pag. 55 bani

POPAS la cîteva cămine CULTURALE

(Urmare din pag. 1-a)

G.A.C. și încă un cerc de crotire, care a organizat recent o expoziție cu obiectele confecționate aici: rochițe, costume, șervețele cu motive naționale. În afară de acestea, în cadrul bibliotecii căminului cultural mai există un cerc de lectură al comisiilor de femei. Începînd din mijlocul lunii ianuarie 1957 în comună va mai lua ființă încă un cerc agrotehnic.

De remarcat că aceste cercuri își definesc tot mai pronunțat scopul, cuprinzînd un număr din ce în ce mai mare de cetățeni. Dacă amintim numai problema cărții, observăm că numărul cititorilor a sporit simțitor, datorită activității din vederea stîmperii gustului pentru lectură, popularizării celor mai noi volume apărute etc. Paralel cu această metodă de popularizare și difuzare a cărții se mai organizează seri de lectură, reconzii, audii colective la radio. S-a vorbit pînă acum despre scrieri ca „Pămint destelenit” de Șolohov, „Apostol” de Cezar Petrescu, „Povestea unui om adevărat” de B. Polevoi, „Mitrea Cosor” de Mihail Sadoveanu, „Bruscă” de Panfiorov. S-au făcut și prezentări la o serie de cărți pentru copii din „Colecția pitică”. Rezultatele: 36 de cititori se mîndresc astăzi cu titlul și insigna „Prieten al cărții”. Sprijinit efectiv de către utemiști, căminul cultural din Titu-țirg se poate mîndri în prezent și cu activitatea echipelor artistice de amatori. Cu drăgneț și suflet muncesc aici tineri ca Petre S. Mihai, secretarul organizației

U.T.M. din comună, Gheorghe M. Ion, secretar al organizației U.T.M., Elena Petre, Radu Ion, Cilia Maria și alții.

La faza intercomunală a celui de-al IV-lea concurs artistic sătesc, echipa de teatru a obținut premiul I, prezentînd piesa „Cantonul 27” de Ivan Franko. În cîntecul alegerilor de deputați în Marea Adunare Națională, echipa de teatru pregătise comedia satirică „Jos Tudorache, sus Tudorache” de Mircea Ștefănescu, cu subiect din alegerile de alădată. Tot în acest scop, utemista Elena Petre va pregăti două recitari, iar corul repetă noi cîntec de mase și populare. La fel — cei doi fluitași și solistele vocale. Tov. Popescu Gheorghe, directorul căminului cultural, ne-a informat că speră să reorganizeze brigada artistică de agitație. În prima jumătate a acestei luni, pregătind programe interesante axate pe teme din alegerile de alădată și de astăzi.

Il urăm succes.

File de calendar pe mai mulți ani

1952. — Ce lucrări se execută aici, tovarășe? Observă că se toarnă de zor beton

— Oho! Să vezi dumeața ce cămin cultural o să avem noi în curînd. De abia aștept să-mi pe-

treacă și eu timpul liber, aerile și duminicile, aici, la căldură; să citeșc, să ascult radio, să văd o serbare... Am plăcut cu dragă inimă autoimpunerea și cu aceeași dragoste lucrăm acum pentru ca într-un timp scurt să dăm gata construcția.

1953. — Filă albă. — Ce? Nu-ți mai aminteești? Cu doi ani în urmă, cînd ai mai trecut pe aici, tocmai lucram la fundația acestor ziduri, pe care le ridicăm acum.

1955. — În sfârșit, am reușit să punem și câmpionii — imi zise, de asta dată sîntinjenit și cu jumătate de gură, interlocutorul meu.

1956 (octombrie). — Văzîndu-l negru la față de supărare și mai ales prefăcîndu-se că nu mă observă, reamîntai să-l mai întreb ceva pe cetățeanul meu. Imi zise: „Hai, măi frate, măcar să acoperim zidurile clădirii, că destul le-a plouat, și-apoi, cine știu cînd se va termina și cu povestea asta”.

1956 (decembrie). Jumătate din clădirea ridicată în „roșu”, este acoperită cu carton. Restul... cu zăpădă.

Dar asta nu înseamnă că în clădire plouă. Nu! Pentru că nici afară nu plouă! Doar ninge...

1957. Tabloul se repetă. Pînă cînd? Nu știm nici noi. Știm însă, cu certitudine, un lucru. Slatul Popular comunal Costești

